

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 345/2022
07.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић адвокат из ..., против тужене „ОТР Банка Србија“ АД из Новог Сада, чији је пуномоћник Немања Алексић адвокат из ..., ради утврђења ништавости, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 07.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду се, правноснажним решењем П 861/22 од 17.02.2022. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет је уступио месно надлежном Трећем основном суду у Београду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и на основу члана 21. став 1. ЗПП предмет је доставио овом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежност, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Тужилац је Основном суду у Новом Саду поднео тужбу ради утврђења ништавости једне одредбе уговора о кредиту закљученог са даваоцем кредита „Société Generale Банка Србије“ АД, са регистрованим седиштем у Београду - Новом Београду. Уговором је (члан 14) у случају спора предвиђена месна надлежност суда у складу са прописима. По закључењу уговора банка - давалац кредита је применила пословно име у „ОТР Банка Србија“, која је престала да постоји услед припајања „Војвођанској банци“, која је након тога променила своје пословно име у „ОТР Банка Србија“ - туженог, чије се седиште налази у Новом Саду.

Суд којем је тужба поднета се већ огласио месно ненадлежним, правноснажним решењем П 23838/2021 од 03.08.2021. године, и предмет је тада уступио Првом основном суду у Београду као месно надлежном суду. Решавајући сукоб месне надлежности који је изазвао суд којем је предмет уступљен, Врховни касациони суд је

решењем P1 746/2021 од 25.11.2021. године одредио Основни суд у Новом Саду за месно надлежни суд, са образложењем да се тај суд у овом спору није могао по службеној дужности, без приговора месне ненадлежности, огласити месно ненадлежним.

Тужени је у поднеску - одговору на тужбу од 08.09.2021. године истакао приговор месне ненадлежности суда којем је тужба поднета, јер се седиште туженог налази у Београду - Новом Београду, тако да је за суђење у овом спору месно надлежан Трећи основни суд у Београду у смислу члана 40. став 2. ЗПП.

За оцену месне надлежности, сагласно члану 15. ЗПП, меродавне су чињенице које постоје у време подношења тужбе. Уговорне стране су приликом закључења уговора о кредиту постигле споразум да је у случају спора у вези или поводом тог уговора месно надлежан суд у складу са прописима. Законом о парничном поступку за спорове ради утврђења ништавости уговора није предвиђена искључива месна надлежност, нити посебна месна надлежност неког суда. Зато је за суђење у таквом спору, по закону (а у овом случају и по вољи уговорних страна) месно надлежан суд опште месне надлежности у смислу члана 40. став 2. ЗПП, којим је прописано да је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште према извештају Агенције за привредне регистре. Регистровано седиште туженог у време подношења тужбе налази се на подручју месне надлежности Основног суда у Новом Саду, због чега је за суђење у овом спору месно надлежан тај суд, у складу са чланом 3. став 1. тачка 40. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва.

Из наведених разлога на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић